

ESTAT DEL BENESTAR

Néixer i morir en la sanitat pública

El 15 d'abril, el meu pare va morir de càncer a l'Institut Català d'Oncologia. I el 26 de maig, la seva néta i filla meva va néixer a la Maternitat de Barcelona. Ambdós centres, gestionats per la Conselleria de Sanitat, pateixen la cara més cruel d'aquesta crisi, forçats a gestionar uns recursos minvants, molts cops a base d'esprémer els seus treballadors. No és, ni de bon tros, el millor context per afrontar una feina com aquesta, però aquests herois i heroïnes ho fan cada dia amb un somriure als llavis, i durant el trist procés de la mort del meu pare ens vam sentir recolzats, compre-

sos i estimats. El meu pare va demanar abans de morir que agraïssim i poséssim de manifest la tasca gegantina que fan aquests professionals.

Donar vida és molt més gratificant, i doctors i doctores, llevadores, infermeres i personal de neteja em van fer emocionar i comprendre el camí que hem recorregut amb una sanitat pública que sovint no valorem fins que la necessitem, sigui per gaudir d'una nova vida, sigui per acomiadar un ésser estimat. En qualsevol cas, vaig viure aquestes experiències al costat d'éssers humans excepcionals, generosos, treballadors i amb vocació de servei als

altres, els mateixos valors que darrerament trobem a faltar en la nostra classe política. Potser entre tots hem de redefinir les nostres prioritats i començar a situar els que sumen davant dels que resten. Volia escriure aquestes línies en nom del meu pare i de la meua filla. Gràcies a tots els que ens heu acompanyat, dia a dia, i que m'heu ensenyat a ser millor persona.

Jordi Masjuan Director gerent.
Barcelona